

NOTAT

Almene boliger – beboersammensætning, sundhed og beskæftigelse

I dette notat belyses beboersammensætningen i de særligt udsatte boligområder, øvrige almene boligområder og den resterende boligmasse. Dernæst belyses de 18-64-årige beskæftigelses- og forsørgelsesmæssige situation hhv. forbrug af sundhedsydelser. I notatet sættes der særligt fokus på borgere i de 33 særligt udsatte boligområder, jf. den aktuelle liste fra Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter.

Analysen indgår som et element i en partnerskabsaftale mellem KL og BL omkring løsning af de boligsociale udfordringer. Der er indgået en aftale om at udpege et årligt fokustema. I 2014 er temaet beskæftigelse og sundhed.

Analysens hovedresultater er gengivet i boksen på næste side.

Analysens hovedresultater:

- Under halvdelen af de 18-64 årige i de særligt udsatte boligområder er selvforsørgende. For borgere i de øvrige almene boligområder er det lidt over halvdelen, mens det gælder tre ud af fire af de 18-64-årige, som ikke bor i almene boliger.
- I særligt udsatte boligområder er det kun godt hver femte af ægteparrene, hvor begge er selvforsørgende. I den øvrige del af den almene sektor er det knap 2 ud af 5. Og for ægtepar, som ikke bor i almen bolig, knap 7 ud af 10.
- I 4 ud af 10 ægtepar i de særligt udsatte boligområder har begge ægtefæller offentlig forsørgelse som det dominerende indkomstgrundlag. Til sammenligning gælder det hver fjerde i øvrige almene boligområder og ca. 7 pct. af de ægtepar, som ikke bor i almene boliger.
- Selvforsørgende i særligt udsatte boligområder er i stor udstrækning beskæftiget i brancher, hvor kravene til formel uddannelse er begrænsede. F.eks. er over 1/3 af de selvforsørgende i særligt udsatte boligområder ansat i handels- og transportbranchen mod 23 pct. blandt de selvforsørgende 18-64-årige, som ikke bor i almene boliger.
- 18-64-årige i almene boliger – er oftere i kontakt med praksissektoren end 18-64-årige, som ikke bor i almene boliger. F.eks. har 18-64-årige beboere i almene boliger i gns. 8,6 årlige kontakter med den praktiserende læge. 18-64-årige, der ikke bor i almen bolig, havde derimod i gns. kun godt 6 kontakter.
- 18-64-årige beboere i almene boliger indlægges omkring 50 pct. oftere end 18-64-årige, der ikke bor i almene boliger.
- 18-64-årige beboere i almene boliger indlægges omkring 2½-3 gange så hyppigt for diabetes og lungesygdomme, som 18-64-årige, der ikke bor i almene boliger.
- Der er for alle boligtyper sammenhæng mellem antal besøg i praksissektoren og beskæftigelsesfrekvensen; jo flere besøg, jo lavere beskæftigelsesfrekvens.

1. Indhold, data og afgrænsning

Analysen indeholder først en generel beskrivelse af antallet af almene boliger i Danmark og andelen af befolkningen, som bor i almene boliger, *jf. afsnit 2*. Afsnit 2 tegner et overordnet billede af den almene boligsektor.

De efterfølgende analyser sammenligner de særligt udsatte boligområder med hhv. borgere i øvrige almene boliger og resten af befolkningen, som ikke bor i almene boliger. I afsnit 3 ses der på borgernes beskæftigelsesituation og i afsnit 4 ses der på borgernes forbrug af sundhedsydelse. Afslutningsvis belyses sammenhænge mellem beskæftigelsesstatus og forbrug af sundhedsydelse.

Borgere i almene boligområder i afsnit 3 og 4 er opgjort på baggrund af adresseoplysninger fra Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter samt oplysninger fra Danmarks Statistiks forskerservice.

Analyserne i afsnit 3 og 4 tager udgangspunkt i borgernes bopæl pr. 1. januar 2012. Oplysninger vedrørende den enkeltes alder og hustandsoplysninger er opgjort pr. 1. januar 2012, mens øvrige oplysninger, såsom arbejdsmarkedsstatus og sundhedsforbrug mv. er opgjort for 2011.

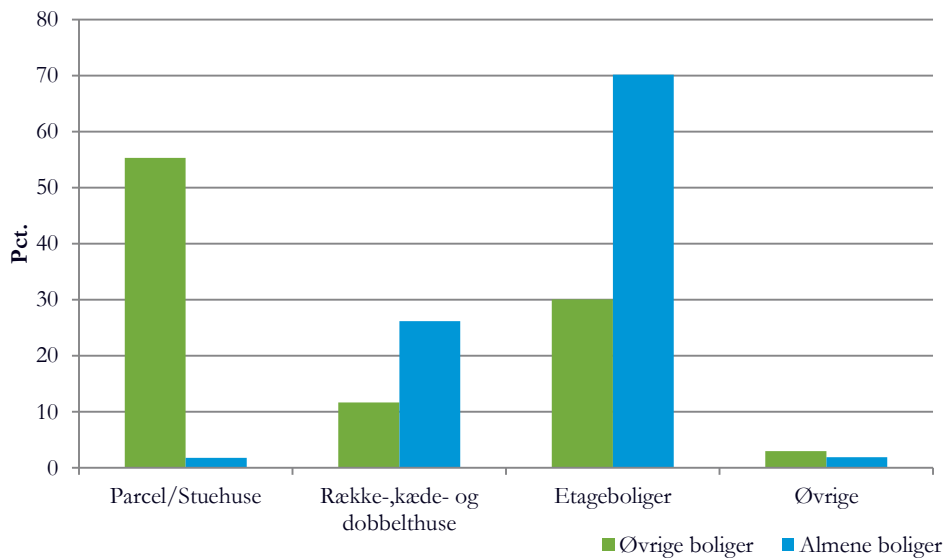
Analyserne ser alene på borgere i den arbejdsdygtige alder – her defineret som 18-64 årige. Borgere, som er registreret som døde i den første uge af 2012 samt borgere, som ikke har haft bopæl i Danmark i hele 2011, er ikke inkluderet i analysen.

Opgørelsen af borgernes arbejdsmarkedsstatus sker på baggrund af Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM data og angiver borgernes dominerende indkomstgrundlag i 2011. Borgere, som ikke fremgår af DREAM og har en bruttoindkomst eller disponibel familieindkomst på over hhv. 50.000 og 100.000 betragtes som selvforsørgende. De resterende defineres som uoplyst.

2. De almene boliger i fugleperspektiv

Af den samlede boligmasse i Danmark udgør de almene boliger ca. 20 pct. eller ca. 550.000 boliger. Størstedelen af de almene boliger er etageboliger (ca. 70 pct.). I den øvrige del af boligmassen er parcel-/stuehuse den mest udbredte boligform med over 50 pct. af boligerne. Etageboliger udgør kun godt 30 pct. af boligerne, *jf. figur 1*.

Figur 1: Andelen af boliger fordelt efter boligtype for hhv. almene boliger og øvrige boliger.

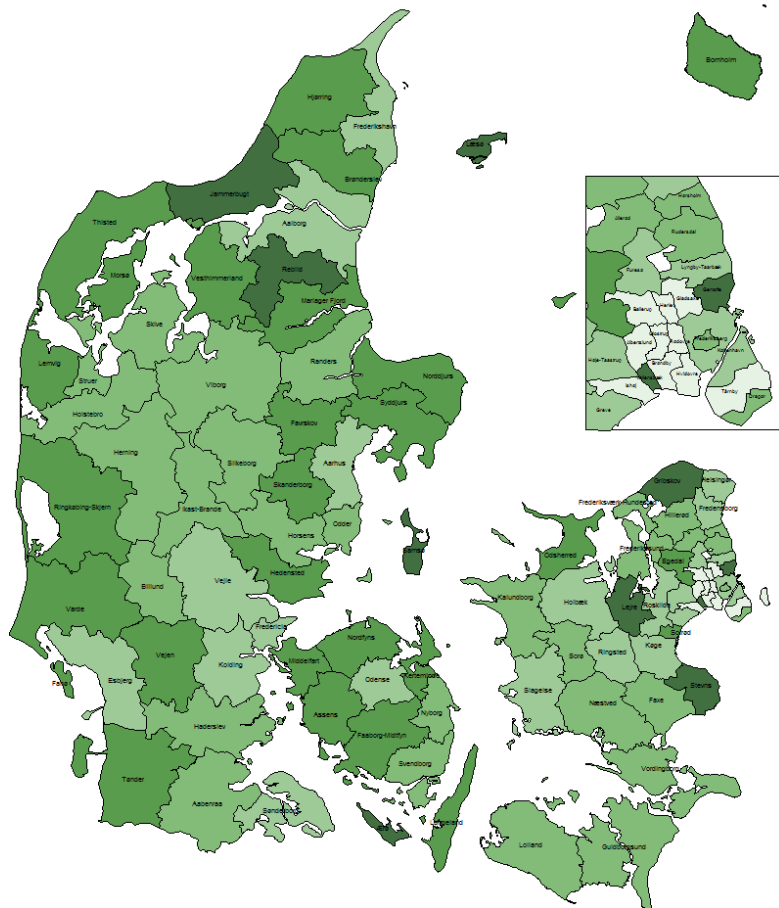

Kilde: Statistikbanken tabel BOL201.

En ud af seks danskere bor i en almen bolig. Det svarer til knap en million borgere. De almene boliger består primært af familieboliger. Dog udgør ældreboliger 7 pct. og ungdomsboliger 5 pct. *jf. BL (2013)*. Dette afspejles bl.a. i den aldersmæssige fordeling af borgerne, som bor i almene boliger.

Der er store kommunale forskelle på hvor mange borgere, der bor i almene boliger. Den største koncentration af borgere i almene boliger findes i de københavnske vestegnskommuner og i de store byer, *jf. figur 2*.

Figur 2: Andelen af befolkningen, som bor i almene boliger (lyse farver afspejler en relativt stor andel).

Kilde: Statistikbanken tabel BOL201.

Brøndby Kommune er den kommune, hvor den største andel af boligerne udgøres af almene boliger. Hele 60 pct. af borgerne i Brøndby Kommune bor i en almen bolig. Samtidig findes der kun få almene boliger på Læsø, *jf. tabel 1.*

Tabel 1: Kommuner med største og mindste andel beboere med bopæl i almene boliger, andel i pct.

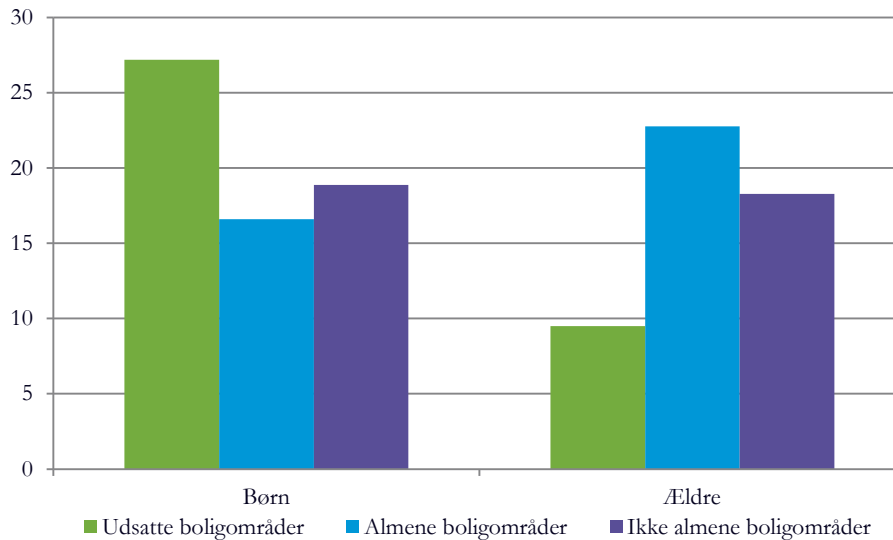
Kommuner med de største andele	Andel	Kommuner med de mindste andele	Andel.
Brøndby	60,2	Læsø	0,1
Albertslund	52,2	Vallensbæk	1,1
Ballerup	49,9	Gentofte	3,3
Herlev	49,0	Samsø	3,5
Ishøj	48,0	Stevns	3,8

Kilde: Statistikbanken tabel BOL201.

Karakteristik af beboerne

Lidt flere end hver fjerde borger i de særligt udsatte boligområder er under 18 år, mens andelen af børn i de øvrige almene boliger og i resten af befolkningen er på hhv. 17 pct. og 19 pct., *jf. figur 3*. Til gengæld udgør gruppen af 65-årige og derover kun ca. 10 pct. i de særligt udsatte boligområder, men hhv. 23 pct. i almene boliger og 18 pct. i øvrigt.

Figur 3: Andelen af børn og ældre fordelt efter boligområder.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Note: Børn er i aldersgruppen 3-17 år og ældre er i aldersgruppen 65-90 år.

Det kan udledes af figur 3, at ca. tre ud af fem borgere befinder sig i den arbejdsdygtige alder – her defineret som 18-64 årige. I de almene boligområder er der i den voksne del af befolkningen relativt flere i den yngre aldersgruppe 18-29 år, *jf. tabel 2*. Det gælder især for de særligt udsatte boligområder. Samtidig er der relativt færre i de ældste aldersgrupper 50-59 år og 60-64 år, hvilket også er mest udtalt for de særligt udsatte boligområder.

Beboersammensætningen i de almene boliger adskiller sig fra de øvrige boligtyper med hensyn til beboernes etnicitet, *jf. tabel 2*. Især personer med ikke-vestlig baggrund udgør en relativt større andel i de almene boligområder. Det gælder særligt de udsatte boligområder. Det følger naturligt af, at andelen af ikke-vestlige beboere indgår som et element i kategoriseringen af de særligt udsatte boligområder. Ikke-vestlige borgere udgør kun 2 pct. i boligtyperne udenfor de almene boligområder.

Tabel 2: Køn, alder, oprindelse og uddannelse blandt 16-64-årige, i pct.

	Særligt udsatte boligområder	Øvrige almene boligområder	Ikke-almene boligområder
Kvinder	49	52	49
Mænd	51	48	51
18-29 år	32	29	23
30-39 år	22	19	21
40-49 år	23	22	24
50-59 år	17	20	22
60-64 år	6	9	10
Dansk	65	85	93
Vestlig	6	4	4
Ikke vestlig	29	11	2
Uoplyst	12	6	4
Ufaglært	60	52	34
Faglært	19	27	33
Videregående	9	14	29

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Borgernes uddannelsesmæssige baggrund varierer imellem de forskellige typer af boligområde, *jf. tabel 2*. Herunder udgør såvel faglærte som personer med en videregående uddannelse en større andel blandt befolkningen bosat udenfor de almene boligområder. De ufaglærte udgør en tilsvarende stor andel i de almene boligområder. Den uddannelsesmæssige skævhed er endnu mere udtalt for de udsatte boligområder. Det følger dog naturligt af, at beboernes uddannelsesmæssige baggrund indgår som et kriterie for kategoriseringen af de udsatte boligområder.

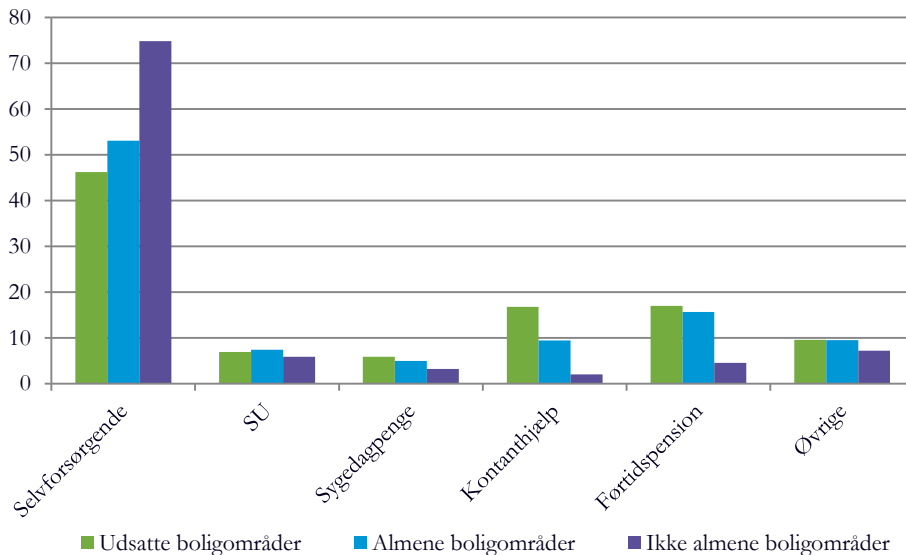
3. Tilknytning til arbejdsmarkedet

Borgere i de store almene boligområder, som omfatter ca. 200 almene boligområder, hvor der er mere end 1000 beboere, har generelt lavere erhvervsfrekvens end resten af befolkningen, *jf. Kraka (2013)*. Erhvervsfrekvensen udtrykker, hvor stor en andel af borgerne mellem 16 og 64 år, som deltager på arbejdsmarkedet. Dvs. beskæftigede og ledige som andel af befolkningen i den arbejdsdygtige alder. Erhvervsfrekvensen for borgere, som bor i de større almene boligområder er på ca. 57 pct., mens erhvervsfrekvensen for hele befolkningen er på ca. 74 pct., *jf. Kraka (2013)*.

Det samme billede gør sig gældende, når borgernes dominerende indkomstgrundlag opgøres. Borgernes dominerende indkomstgrundlag angiver det indkomstgrundlag, som har været det primære i 2011. Under halvdelen af borgerne, som bor i de særligt udsatte boligområder, er selvforsørgende. Borgeren er selvforsørgende, hvis borgeren i mere end halvdelen af tiden i

2011 har klaret sig selv og ikke har modtaget nogen form for offentlig forsørgelse. For borgere i de øvrige almene boligområder gælder det lidt over halvdelen, mens det gælder for tre ud af fire borgere, som bor i andre boligtyper end de almene boligområder, *jf. figur 5*.

Figur 5: Dominerende indkomstgrundlag for borgere mellem 18 og 64 år i 2011 fordelt efter boligområder.

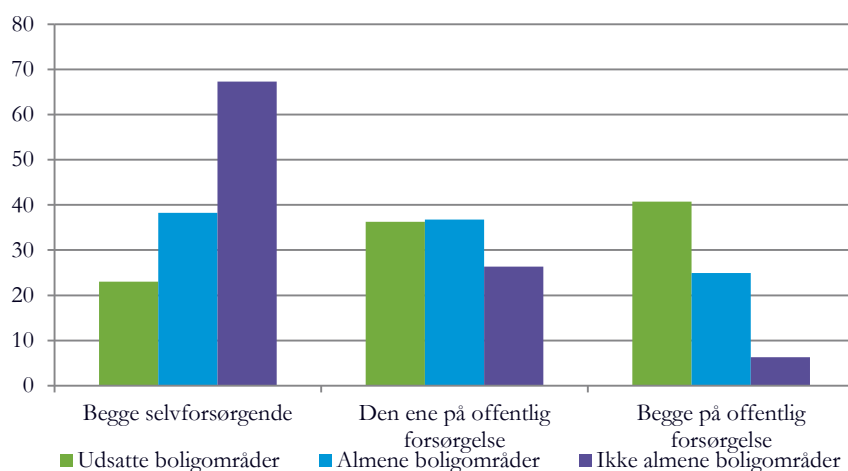
Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Borgerne, som bor i særligt udsatte boligområder og almene boliger, modtager i højere grad en form for offentlig forsørgelse sammenholdt med resten af befolkningen. Særligt kontanthjælp og førtidspension er dominerende for borgere i særligt udsatte boligområder. Én ud af tre borgere i de særligt udsatte boligområder modtager enten kontanthjælp eller førtidspension. Det gælder for én ud af fire borgere, som bor i almene boliger og kun 7 pct. af resten af befolkningen.

Ser man alene på ægtefæller og borgere i registreret partnerskab fremstår forskellene endnu tydeligere. Par i de almene boliger, især i de særligt udsatte boligområder, er karakteriseret ved en relativt svag arbejdsmarkedstilknøytning. Dermed er der også relativt flere som modtager offentlig forsørgelse sammenlignet med den øvrige del af befolkningen. I de særligt udsatte boligområder er det kun godt hver femte af ægteparrene, hvor begge er selvforsørgende, *jf. figur 6*. I de øvrige almene boligområder er det næsten 2 ud af 5, mens det i den restende del af befolkningen i den arbejdsdygtige alder gælder næsten 7 ud af 10.

Figur 6: Forsørgelsesgrundlag for ægtefæller fordelt efter boligområde.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Forskellene i andele selvforsørgende modsvares især af, at der i de særligt udsatte boligområder er en høj andel af par, hvor begge ægtefæller modtager offentlig forsørgelse. I flere end 40 pct. af parrene i de særligt udsatte boligområder bliver begge ægtefæller forsørget af det offentlige. Til sammenligning gælder det kun hver fjerde par i øvrige almene boligområder og kun ca. 7 pct. af parrene, som ikke bor i almene boligområder.

Andelen af par hvor den ene er på offentlig forsørgelse er ca. 10 procentpoint højere i de almene boligområder, sammenlignet med øvrige boligområder.

Betydningen af moderens baggrund

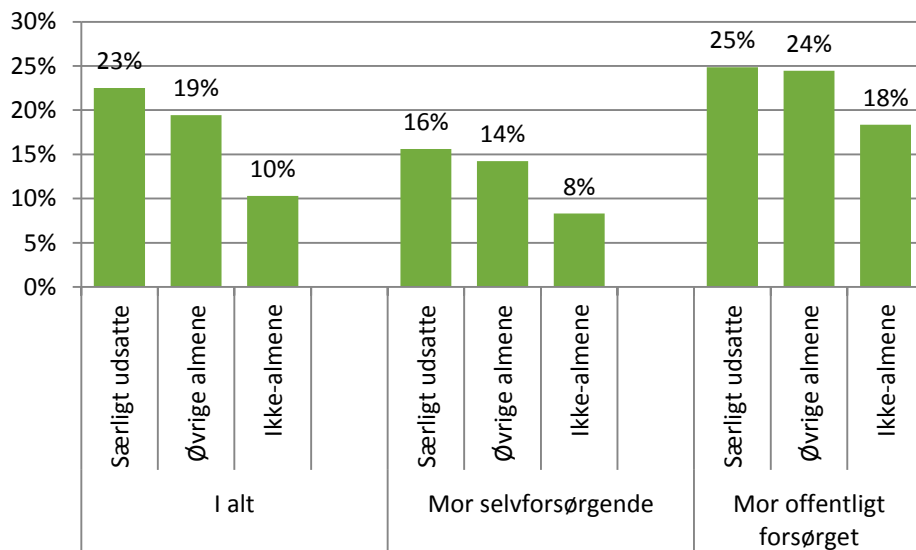
Personernes sociale baggrund kan have en vis betydning for deres arbejdsmarkedstilknnytning. Herunder kan chancerne på arbejdsmarkedet være præget af forældrenes bopælsstatus og deres arbejdsmarkedstilknnytning. Graden af offentlig forsørgelse har en vis sammenhæng med moderens bopælsstatus, samt status i forhold til forsørgelsesgrundlag, *jf. figur 7*.

Der er forskel i selvforsørgelsesgrad afhængig af, hvilken type bolig moderen bor i. Hvis moderen bor i ikke-almene bolig, er det kun 10 pct. af de unge som er på offentlig forsørgelse. Hvis moderen bor i almen bolig er det 19 pct. henholdsvis 23 pct. (særligt udsatte boligområder) af de unge som er på offentlig forsørgelse.

Hvis moderen er selvforsørgende, er der større andel af de unge 18-29 årige som også er selvforsørgende. Andelen som er selvforsørgende er ca. 10 procentpoint højere, hvis moderen også er selvforsørgende, sammenlignet med hvis moderen er offentligt forsørget, *jf. figur 7*. Således er eksempelvis

24 pct. af de unge offentligt forsørgede, hvis moderen også er offentligt forsørgede og bor i et af de øvrige (ikke særligt udsatte) almene boligområder, mens det kun er 14 pct., hvis moderen er selvforsørgende. Samme tendens gør sig gældende, hvis udgangspunktet er faderens arbejdsmarkedsstatus.

Figur 7: Andel offentligt forsørgede 18-29 årige fordelt efter moderens forsørgelsesstatus, i pct.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Note: SU er ikke medtalt som offentlig forsørgelse betragtes her som selvforsørgende. Mens de tilfælde hvor moderen er på folkepension, efterløn eller ukendt ikke indgår i opgørelsen.

Der ses samtidig en generel tendens til, at børn af mødre, som er på kontanthjælp, ofte selv er på kontanthjælp. Det gælder således for 17,1 pct. af de unge, hvis mødre er på kontanthjælp og fx kun for 3,2 pct. for de unge hvis mødre er selvforsørgende, *jf. tabel 2*. Generelt ses det, at unge, hvis mødre har en ringere tilknytning til arbejdsmarkedet, selv i højere grad har en begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet.

Tabel 2: Fordelingen af de unges arbejdsmarkedsstatus efter moderens arbejdsmarkedsstatus.

Den unge	Moderen				
	Selvforsørgelse	Sygedagpenge	Dagpenge	Kontanthjælp	Førtidspension
Selvforsørgelse	62,7	61,6	61,9	57,7	56,6
Sygedagpenge	2,0	3,3	2,8	2,6	3,6
Kontanthjælp	3,2	6,8	7,3	17,1	12,2
Førtidspension	0,9	1,2	1,6	1,8	3,3
SU	28,3	23,2	22,3	17,5	18,8
Øvrige	2,8	3,9	4,1	3,4	5,6

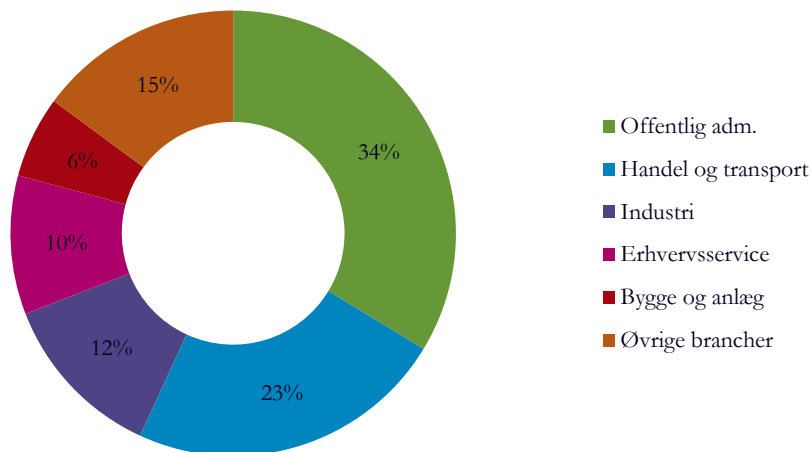
Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

De selvforsørgende

Analysen af de selvforsørgende ser alene på de borgere, som primært har været selvforsørgende i 2011. Det vil sige de borgere, som har haft selvforsørgelse som det dominerende indkomstgrundlag i 2011. Det er altså en delmængde af den samlede population. Der vil bl.a. blive set på, hvilken branche borgerne er ansat i, og hvor stabil borgernes tilknytning til arbejdsmarkedet er.

Én ud af tre borgere, i befolkningen i alderen 18 til 64 år, arbejdede inden for offentlig administration, undervisning og sundhed, *jf. figur 9*. Det er den branche med flest beskæftigede. Den næstestørste branche er handel og transport, som udgør 23 pct. af de samlede beskæftigede. Herefter følger industrien, erhvervsservice og bygge og anlægsbranchen.

Figur 9: Beskæftigede i alderen 18 til 64 år fordelt efter branche.

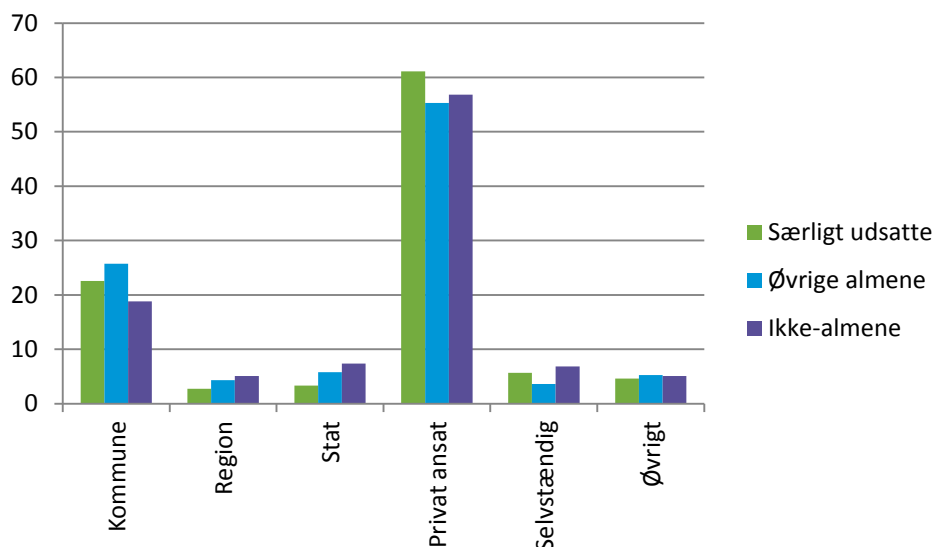

Kilde: Statistikbanken tabel RASB11.

Det er vigtigt at have in mente, at langt størstedelen af borgere, som ikke bor i almene boliger er selvforsørgende, mens det kun gælder for ca. halvdelen af borgerne i almene boliger.

Der er relativt færre offentligt ansatte i de særligt udsatte boligområder, sammenlignet med de øvrige almene boligafdelinger, *jf. figur 10*. Det gælder for såvel kommuner, regioner som statslige arbejdspladser. Det følger deraf, at en relativt større del af de beskæftigede i de særligt udsatte boligområder er ansat i den private sektor eller er selvstændige.

Figur 10: Sektorfordelingen blandt beskæftigede, nov. 2012 pct.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Der er forskelle i hvad man beskæftiger sig med som kommunalt ansat, afhængig af hvilken type boligområde man bor i. Beskæftigede indenfor den kommunale sektor er fortrinsvis beskæftiget med omsorgsarbejde. For kommunalt beskæftigede borgere i ikke-almene boliger drejer det sig om 32 pct., for de ikke-udsatte boligområder 45 pct., mens det for de udsatte boligområder er 53 pct., jf. tabel 10. Ligeledes udgør rengøring et relativt stort beskæftigelsesområde i de særligt udsatte boligområder, og delvist også i de øvrige almene boligområder, mens pædagogisk arbejde udgør en tilsvarende relativt lille andel.

Tabel 10: De største arbejdsområder blandt beskæftigede kommunalt og privat ansatte, nov. 2012 pct.

Bolig \ Sektor	Kommunalt ansatte	Privat ansatte
Særligt udsatte boligområder	Omsorgsarbejde (53 pct.) rengøring (16 pct.) pædagogisk arbejde (8 pct.)	Manuelt arbejde - byggeri, produktion, transport mv. (18 pct.) rengøring (17 pct.) butiksarbejde (16 pct.) håndværksarbejde - byggeri mv. (9 pct.) chaufførarbejde (8 pct.)
Øvrige almene boligområder	Omsorgsarbejde (45 pct.) pædagogisk arbejde 16 pct. rengøring (8 pct.)	Butiksarbejde (16 pct.) manuelt arbejde - byggeri, produktion, transport mv. (13 pct.) arbejde på mellemniveau - økonomi, adm. salg mv. (10 pct.) håndværksarbejde - byggeri mv. (12 pct.) rengøring (8 pct.) chaufførarbejde (6 pct.)
Ikke-almene boligområder	Omsorgsarbejde (32 pct.) pædagogisk arbejde (17 pct.) undervisning (16 pct.)	Arbejde på højeste niveau - IT, jura, adm., salg mv. (16 pct.) arbejde på mellemniveau - økonomi, adm. salg mv. (16 pct.) håndværksarbejde - byggeri mv. (12 pct.) manuelt arbejde - byggeri, produktion, transport mv. (9 pct.) Ledelsesarbejde (6 pct.)

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

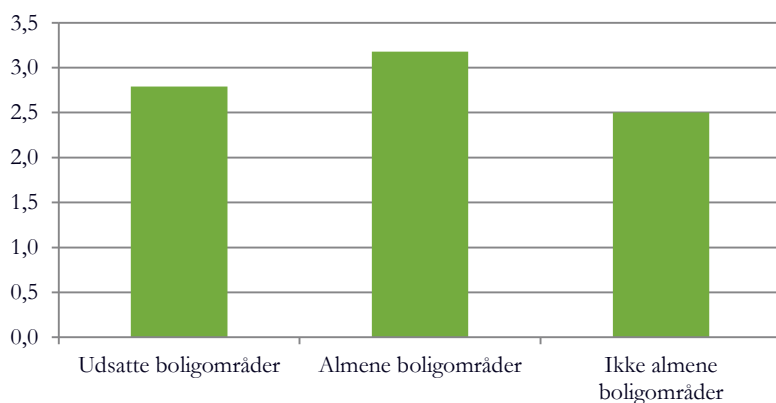
Note: Personer med uoplyst jobfunktion er ikke medtalt.

Blandt de privatansatte arbejder relativt flere med manuelt arbejde i de almene boligområder, især i de særligt udsatte boligområder, sammenlignet med ikke-almene boligområder, *jf. tabel 10*. Tilsvarende gælder for øvrige arbejdsområder, hvortil der ikke kræves længerevarende uddannelser, eksempelvis butiksarbejde og chaufførarbejde. Omvendt er der relativt flere blandt de privatansatte i ikke-almene boligområder som er beskæftiget med arbejde på højere niveau, hvor længere uddannelse typisk er en forudsætning.

Ovenstående analyser har bl.a. vist, at borgere bosat i de særligt udsatte boligområder generelt har en lavere tilknytning til arbejdsmarkedet end den øvrige befolkning. Men hvordan er tilknytningen for de borgere som ser ud til at have en hvis tilknytning til arbejdsmarkedet? Dvs. de borgere, som er selvforsørgende i over halvdelen af 2011. Har borgere i de særligt udsatte boligområder en ligeså stabil tilknytning til arbejdsmarkedet som den øvrige del af befolkningen? Eller er det borgere, som er mere syge eller skifter meget mellem selvforsørgelse og offentlig forsørgelse?

Ved at se på det gennemsnitlige antal uger på sygedagpenge fremgår det af *figur 12*, at borgere i almene boliger i gennemsnit har lidt over tre uger på sygedagpenge over en tre årig periode, mens borgere, som ikke bor i en almen bolig i gennemsnit har haft 2,5 uger på sygedagpenge i den samme periode. Denne forskel kan findes på tværs af aldersgrupper. Således har borgere i almene boliger i alle aldersgrupper det højeste gennemsnitlige antal uger på sygedagpenge. Når der alene ses på sygedagpenge er borgere i de særligt udsatte boligområder ikke mindre fraværende end borgere i de øvrige almene boliger, men de har stadig i gennemsnit flere uger på sygedagpenge end den øvrige del af befolkningen.

Figur 12: Gennemsnitligt antal uger på sygedagpenge i perioden 2009 til 2011 fordelt efter boligområder

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Note: Antal uger på sygedagpenge er opgjort for borgere, som i hele perioden er mellem 18-64 år.

Én ud af fem personer har i løbet af perioden 2009 til 2011 på et eller andet tidspunkt modtaget sygedagpenge. De 10 pct. af borgerne med flest uger på sygedagpenge står for mellem 38 og 41 pct. af alle sygedagpengeperioderne. Dvs. der er en lille gruppe, som har et markant forbrug. Over den tre årige periode har de 10 pct. med flest uger på sygedagpenge i gennemsnit mellem 45 og 51 uger på sygedagpenge, *jf. tabel 3*.

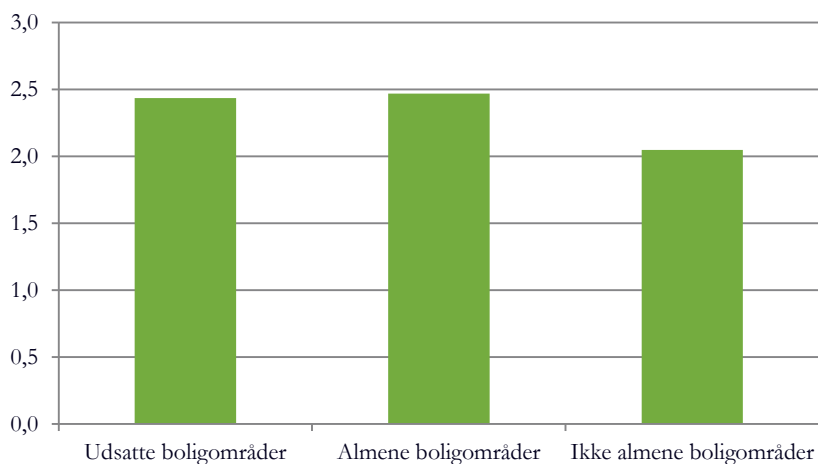
Tabel 3: Gennemsnitlige antal uger på sygedagpenge samt andelen af samtlige uger på sygedagpenge for de 10 pct. med flest uger på sygedagpenge.

	Gennemsnitligt antal uger	Andel af samtlige uger
Særligt udsatte boligområder	51,3	40,7
Almene boligområder	46,7	37,8
Ikke almene boligområder	45,4	37,8

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

En anden måde at se på stabiliteten i borgernes arbejdsmarkedstilknytning kan være at se på antal skift mellem forsørgelsesgrundlaget. Altså hvor ofte skifter borgerne mellem selvforsørgelse og en eller anden form for offentlig forsørgelse. En sådan analyse viser, at der stor set ikke er nogen forskel mellem borgere i almene boliger og borgere i særligt udsatte boligområder. For disse borgere, har der i gennemsnit været 2,5 skift i løbet af perioden 2009 til 2011, mens for borgere i den øvrige del af befolkningen har der i gennemsnit været to skift, *jf. figur 13*. Antallet af skift må dog formodes også at afspejle de brancher, som borgerne er ansat i. Det må forventes, at borgere ansat i brancher, som i højere grad benytter sæsonarbejder har en tendens til at have flere skift end en borger i fx en funktionærstilling.

Figur 13: Antal skift i forsørgelsesgrundlaget i perioden 2009 til 2011 fordelt efter boligområder

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

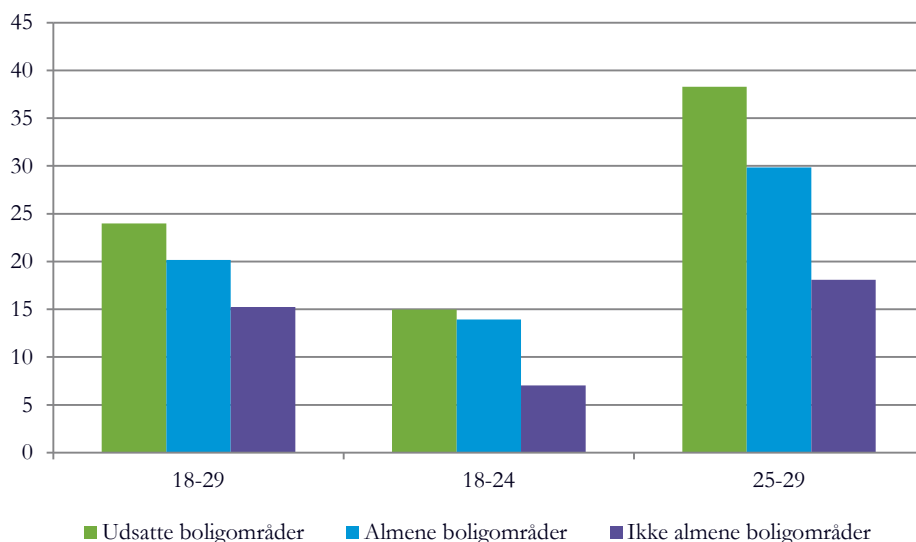
Note: Antal skift i forsørgelsesgrundlaget er opgjort for borgere, som i hele perioden er mellem 18-64 år.

De unge

Næsten én ud af fire unge mellem 18-29 år, som bor i de særligt udsatte boligområder er hverken under uddannelse eller i beskæftigelse. Det gælder for 15 pct. af de unge, som ikke bor i almene boliger. Ses der alene på aldersgruppen 18-24 årige er 15 pct. af de unge i de særlige udsatte boligområder inaktive og kun 7 pct. af de unge i den øvrige del af befolkningen. Til gengæld ses det, at knap to ud af fem unge, i aldersgruppen 25-29 år, i de særlige udsatte boligområder er inaktive.

Generelt er gruppen af unge mellem 25 og 29 år i højere grad inaktive sammenholdt med unge i aldersgruppen 18-24 år. Denne forskel må bl.a. tilskrives uddannelsespålægget for unge under 25 år, som indførtes i 2006. Dette uddannelsespålæg skal gives til alle unge uden en kompetencegivende uddannelse eller forsørger forpligtelser, således at unge uden uddannelse tvinges i uddannelse. Fra 2014 udvides uddannelsespålægget til også at gælde unge mellem 25 og 29 år. Det må derfor forventes, at andelen af inaktive unge i aldersgruppen 25-29 år vil falde. Andelen af unge under 25 år, der skifter kontanthjælpen ud med SU steg i forlængelse af indførelsen af uddannelsespålægget i 2006 (fra 15 pct. i 2006 til 34 pct. i 2011), *jf. KL (2012)*.

Figur 14: Inaktive unge fordelt efter boligområde.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

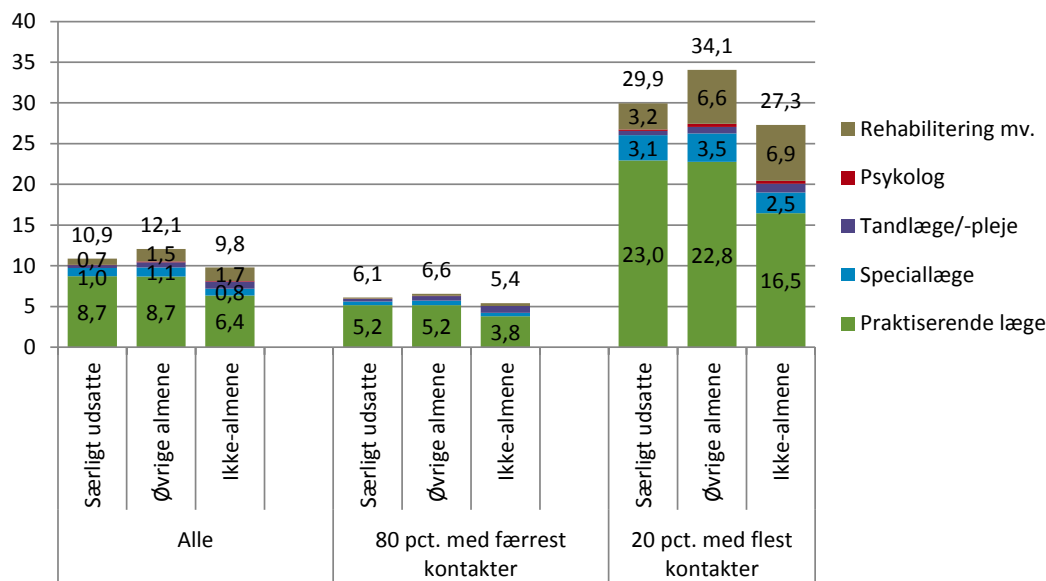
4. Sundhedsforbrug

I dette afsnit ses der på borgere i den arbejdsdygtige alders forbrug af forskellige sundhedsydelser.

Kontakter i praksissektoren

På landsplan gælder, at hver borger i alderen 18 til 64 år i løbet af 2011 har været i kontakt med praksissektoren i gennemsnit 10,3 gange. I befolkningen er der forskel i hvor mange gange man kontakter lægen og andre sundhedsprofessionelle, afhængigt af hvilken type boligområde man bor i, *jf. figur 15*. Borgere i almene boligområder har i gennemsnit haft lidt flere kontakter til praksissektoren end borgere, der ikke bor i et alment boligområde. I de særligt udsatte og øvrige almene boligområder har voksne i gennemsnit 10,9 henholdsvis 12,1 besøg i den primære sundhedssektor. Tilsvarende er der i gennemsnit 9,8 besøg pr. borger blandt den del af befolkningen som ikke bor i almene boliger.

Figur 15: Antal kontakter i den primære sundhedssektor pr. 18-64 årige i 2011 fordelt efter boligområde.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Note: Praktiserende læge inkluderer vagtlæge og præhospitale kontakter. Rehabilitering mv. er fysioterapi, kiropraktik, genoptræning og forskellige former for fod- og neglebehandling.

Størstedelen af befolkningen har et relativt beskedent træk på sundhedsydelserne. For de 80 pct. af befolkningen som har det laveste træk på ydelserne, er forbruget kun godt halvdelen, nemlig mellem 5,4 og 6,6 besøg, sammenlignet med befolkningen generelt, *jf. figur 15*. De resterende 20 pct. af befolkningen som har det største træk på den primære sundhedssektor, er det gennemsnitlige antal besøg på mellem 27,3 og 34,1, altså knap 3 gange så stort som for befolkningen generelt.

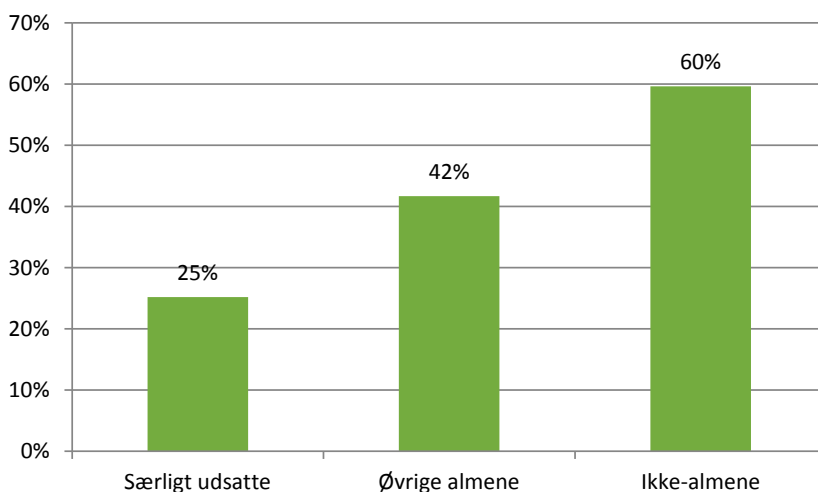
Hovedparten af borgernes kontakter med praksissektoren udgøres af kontakter med praktiserende læger.

I 2011 havde 18-64-årige borgere i gennemsnit 6,8 kontakter med praktiserende læger. Det dækker dog over en væsentlig forskel mellem borgere bosiddende i almene boligområder og borgere, som ikke bor i en almen bolig. Både 18-64-årige borgere i de særligt udsatte boligområder som i de øvrige almene boligområder havde i gennemsnit 8,6 kontakter med de praktiserende læger i løbet af 2011. 18-64-årige borgere, der ikke bor i almen bolig, havde derimod i gennemsnit kun godt 6 kontakter med praktiserende læger i løbet af 2011.

Tandlægebesøg

Blandt borgere i ikke-almene boliger, går 60 pct. årligt til tandlægen, mens det kun er 25 pct. i de særligt udsatte almene boligområder, og 42 pct. i de øvrige almene boligområder, *jf. figur 15*.

Figur 15: Andel med besøg hos tandlæge/tandpleje blandt 16-64-årige i 2011

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

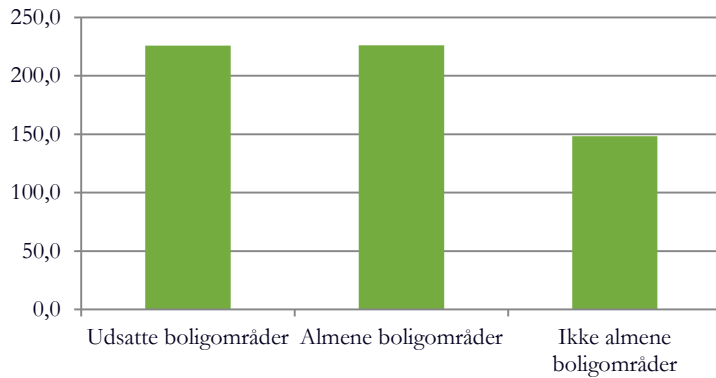
Antal indlæggelser

Hvert år er der over 1,1 mio. indlæggelser i det danske sundhedsvæsen (somatiske). Ca. 50 pct. af disse indlæggelser vedrører borgere i alderen 18 år til 64 år.

På landsplan indlægges der i gennemsnit 163 borgere i alderen 18-64 år pr. 1.000 indbyggere i aldersgruppen.

Der er dog stor forskel på boligområde og antallet af indlæggelser. Borgere, som bor i almene boliger indlægges i gennemsnit omkring 50 pct. så ofte som borgere, der ikke bor i almene boliger, *jf. figur 16*. Her er der ikke forskel på, hvorvidt borgeren bor i et særligt udsat boligområde eller øvrige almene boliger.

Figur 16: Antal indlæggelser pr. 1.000 18-64 årige i 2011 fordelt efter boligområde.

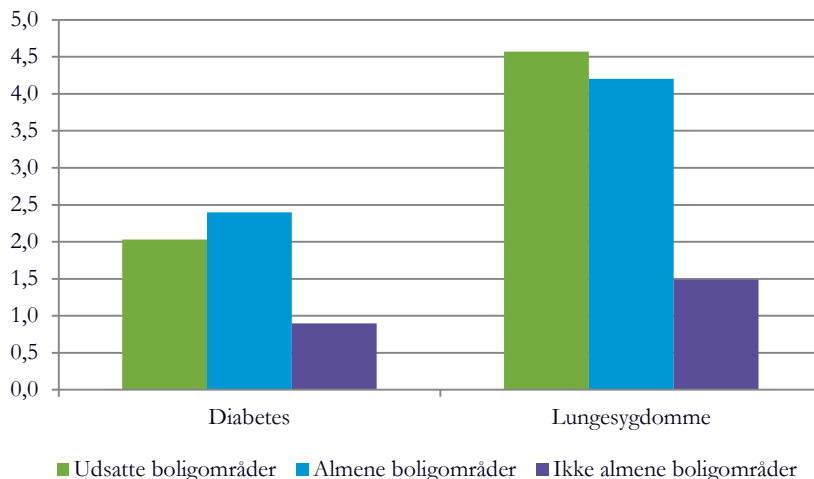

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Note: Er der flere indlæggelser med samme udskrivningsdato og diagnose, er det kun den ene indlæggelse som medtages i opgørelsen over antal sygehus indlæggelser.

Ser man derimod på de indlæggelser, som vedrører diabetes og lungesygdomme, såsom bronchitis, udvidede lunger og astma, indlægges de 18-64-årige borgere i særligt udsatte boligområder omkring 2½-3 gange så hyppigt som borgere, der ikke bor i almene boligområder, *jf. figur 17*.

Figur 17: Antal indlæggelser pr. 1.000 18-64 årige i 2011 fordelt efter sygdom og boligområde.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

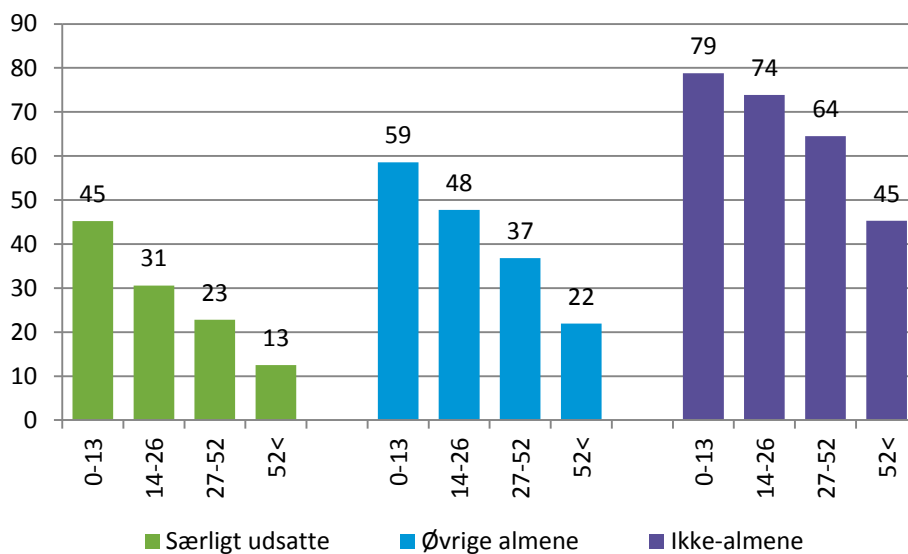
Note: Diabetes omfatter ICD-10 koderne: E10-E14, mens lungesygdomme omfatter ICD-10 koderne: J20-J22 og J40-J46.

Borgere i de særligt udsatte boligområder indlægges lidt oftere med lunge-sygdomme end borgere i øvrige almene boligområder, mens borgere i almene boliger oftere indlægges med diabetes end borgere i særligt udsatte boligområder.

Sammenhæng mellem forbrug af sundhedsydelser og beskæftigelse

Forbruget af sundhedsydelser kan i nogen udstrækning ses som en afspejling af sundhedstilstanden. Der er en klar sammenhæng mellem antal kontakter med praksissektoren og beskæftigelsesfrekvensen. Hyppige lægebesøg hænger sammen med en lavere beskæftigelsesfrekvens, *jf. figur 18*. Blandt borgere i de ikke-almene boligområder som sjældnest går til lægen, 13 gange om året eller færre, er der en beskæftigelsesfrekvens på 79 pct., mens der er en beskæftigelsesfrekvens på 45 blandt dem der oftest går til lægen. Samme beskæftigelsesfrekvens ses blandt borgerne i de særligt udsatte boligområder som mest sjældent har kontakt med praksissektoren.

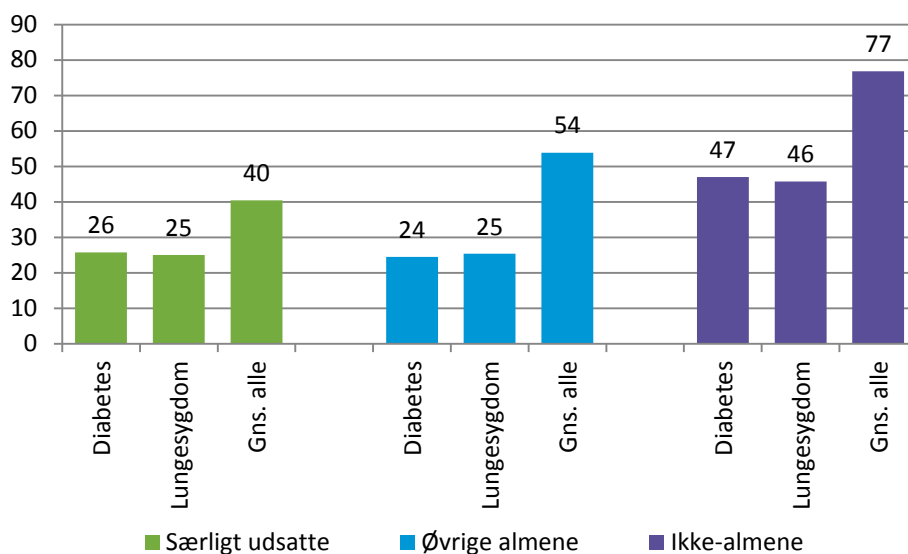
Figur 18: Beskæftigelsesfrekvens blandt 18-64 årige i november 2011 fordelt efter antallet kontakter med praksissektoren.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Forekomsten af specifikke sygdomme, som eksempelvis diabetes og lunge-sygdomme, hænger sammen med lavere beskæftigelsesfrekvens, *jf. figur 19*. I de særligt udsatte boligområder betyder det at der blandt personer som har været indlagt med en af de 2 sygdomme, at beskæftigelsesfrekvensen er ca. 15 procentpoint lavere hvis man bor i et af de særligt udsatte boligområder, mens forskellen for de øvrige boligtyper er ca. 30 procentpoint.

Figur 19: Beskæftigelsesfrekvens blandt 18-64 årige i november 2011 fordelt efter om der har været indlæggelse vedrørende diabetes eller lungesygdomme.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks forskerservice.

Referencer

BL (2013): *Medlemsstatistik for 2013, BL – Danmarks Almene Boliger*.
www.bl.dk.

KL(2012): *Analyse af unge arbejdsmarkedsparete kontanthjælpsmodtagers overgang til uddannelse i 2006 og 2011*, april 2012,
http://www.kl.dk/ImageVaultFiles/id_54235/cf_202/KL-analyse_af_overgang_fra_kontanthj-lp_til_SU.PDF

Kraka (2013): *Beboere i de større almene boligområder*, april 2013.